

Ο Άγιος Ιωάννης ο Μονεμβασιώτης, μαρτύρησε στη πόλη της Λάρισας το 1773 σε ηλικία 15 ετών.

Ο Άγιος Νεομάρτυρας Ιωάννης καταγόταν από τα μέρη της Μονεμβασίας. Ο Ιερέας πατέρας του καταγόταν από το χωριό Γεράκι, αλλ' ως Εφημέριος τοποθετήθηκε στο γειτονικό χωριό Γούβες, από όπου καταγόταν η πρεσβυτέρα του και εκεί γεννήθηκε το 1758 και μεγάλωσε ο Ιωάννης. Από μικρός ο Ιωάννης προσπαθούσε να μιμείται τον Ιερέα - πατέρα στη ζωή του, τον βοηθούσε στις Ακολουθίες της Εκκλησίας και πάντα θυμόταν ότι αυτός ήταν «παπάγιος» και έπρεπε να προσέχει τη συμπεριφορά του, ώστε να είναι παράδειγμα για τα υπόλοιπα παιδιά της ηλικίας του.

Το 1770 όμως, οι ορδές του Τουρκαλβανού Χατζή Οσμάν, αφού κατέπνιξαν κάθε σημείο ελληνικής αντιστάσεως, έφθασαν και στις Γούβες. Μεταξύ άλλων φόνευσαν και τον πατέρα του Ιωάννη (πού δεν διασώθηκε το όνομα του) και στη συνέχεια αιχμαλώτισαν τον ίδιο και τη μητέρα του και τους μετέφεραν στη Λάρισα. Εκεί τους πώλησαν δύο και τρεις φορές τον καθένα ξεχωριστά και υστέρη από δύο χρόνια τους ξαναπώλησαν και τελικά αγοράστηκαν και οι δύο από έναν Τούρκο από τη Θεσσαλονίκη, πού διέμενε στη Λάρισα. Μάλιστα ο Τούρκος δεν είχε παιδιά και βλέποντας τα χαρίσματα του Ιωάννη, ο οποίος ήταν πολύ έξυπνος για την ηλικία του, πρόθυμος, πειθαρχικός και σβέλτος στη δουλειά, σκέφθηκε μαζί με τη γυναίκα του να τον υιοθετήσουν.

Έτσι από τη στιγμή εκείνη καθημερινά το αφεντικό του προσπαθούσε να διαστρέψει τον Ιωάννη από την Πίστη των Χριστιανών και να τον κάνει Οθωμανό. Αρχικά προσπάθησε με κολακείες και υποσχέσεις και κατόπιν με φοβέρες και βασανισμούς, ώστε να κάμψει την αντίσταση του Ιωάννη, ο οποίος όμως έμεινε στερεός και ακλόνητος στη Χριστιανική Πίστη του. Παράλληλα και η γυναίκα του αφεντικού του προσπαθούσε καθημερινά με μαγείες και σατανικά γητεύματα να ξεμυαλίσει τον Ιωάννη, ώστε να τουρκεψει. Αλλ' ο Ιωάννης, έχοντας το Θεό μέσα του, έμεινε καθαρός απ' όλα. Η θεία Χάρη τον φύλαξε απ' όλα τα διαβολικά τεχνάσματα της γυναίκας του Αγαρηνού.

Αφού κουράστηκε ο Τούρκος να παρακαλεί και να πιέζει τον Ιωάννη να αλλαξοπιστήσει θυμωμένος τον οδήγησε στην αυλή του Τζαμιού. Εκεί μαζεύτηκαν πολλοί Αγαρηνοί, πού προσπαθούσαν με χτυπήματα, φοβέρες και σπαθισμούς να τον κάνουν να τουρκεψει. Η απάντηση του όμως ήταν ξεκάθαρη: «Εγώ Τούρκος δεν γίνομαι. Χριστιανός είμαι και Χριστιανός θέλω να πεθάνω»!

Έφτασε όμως και η νηστεία της Παναγίας, το Δεκαπενταύγουστο. Μόλις ο Τούρκος κατάλαβε ότι ο Ιωάννης δεν ήθελε να χαλάσει τη νηστεία και να αρτυθεί, αποφάσισε να τον κλείσει σ' ένα στάβλο. Εκεί τον κλειδαμπάρωσε για όλο το διάστημα των 15 ημερών και πότε τον κρεμούσε και πότε τον χτυπούσε με το σπαθί του προσπαθώντας να τον κάνει να φάει και να χαλάσει τη νηστεία. Αλλ' ο Ιωάννης όχι μόνο δεν έφαγε αρτυμένα φαγητά, αλλά ούτε καν τα δοκίμασε. Προσευχόταν και παρακαλούσε την Παναγία να τον βοηθήσει να μην αρτυθεί. Προτιμούσε καλύτερα να θανατωθεί παρά να χαλάσει τη Νηστεία.

Βλέποντας ο αφέντης του ότι δεν πείθεται, τον άφηνε νηστικό 2 και 3 ήμερες, χωρίς να του δίνει τίποτε να φάει. Από την άλλη μεριά, η μητέρα του Ιωάννη, ίσως πιεζόμενη από τον Τούρκο αφέντη, στεκόταν κοντά στο γιο της και βλέποντας τον αποκαμωμένο από τα βασανιστήρια και από τη νηστεία, τον παρακινούσε να φάει λέγοντας του: «Φάε, γιε μου, από αυτά τα φαγητά, για να μην πεθάνεις, και ο Θεός και η Παναγία σε συγχωρούν, γιατί δεν το κάνεις με το θέλημα σου, αλλά από ανάγκη. Λυπήσου και εμένα τη φτωχή και στενοχωρημένη μητέρα σου και μη θελήσεις να πεθάνεις παράκαιρα και με αφήσεις έρημη σ' αυτή τη σκλαβιά και ξενιτειά».

Στις παρακλήσεις αυτές της μητέρας του ο Ιωάννης απάντησε: «Γιατί κάνεις έτσι, μητέρα, και κλαις; Γιατί δεν μιμείσαι τον Πατριάρχη Αβραάμ, ο οποίος για την πίστη και την αγάπη του στο Θεό θέλησε να θυσιάσει το μοναδικό γιο του, τον Ισαάκ, που όμως ο Θεός τον διέσωσε με θαύμα; Εσύ είσαι πρεσβυτέρα κι εγώ γιος Ιερέα και Μάρτυρα και πρέπει να είμαστε όχι μόνο πιστοί, αλλά και υποδείγματα στους αδελφούς μας Χριστιανούς. Γιατί, αν δεν φυλάμε και τα θεωρούμενα μικρά από τους Νόμους και τα έθιμα της Εκκλησίας μας, πώς θα φυλάξουμε τα μεγάλα...;».

Ύστερα από αυτή την ακλόνητη στάση και απάντηση του Ιωάννη, εξαγριωμένος πια ο Τούρκος του έδωσε μια θανατηφόρα μαχαιριά στην καρδιά και μετά από δύο ημέρες ο Ιωάννης έλαβε το στεφάνι του μαρτυρίου, στις 21 Οκτωβρίου 1773, ως Άγιος Νεομάρτυρας Ιωάννης σε ηλικία 15 χρονών. Γιατί αμέσως ο Θεός τίμησε το μαρτυρικό του σώμα με ευωδία και θείο φως, όπως και με πολλά θαύματα αργότερα.

Αφού ο Τούρκος αφέντης του τον φόνευσε, πέταξε το μαρτυρικό του σώμα στο διπλανό

κήπο, για να τον φάνε οι σκύλοι. Και όχι μόνο οι σκύλοι δεν έφαγαν το ιερό Λείψανο, αλλά και έμεινε φωτεινό και αναλλοίωτο, ενώ Χριστιανοί Λαρισαίοι είδαν φως ουράνιο να κατέρχεται σαν αστέρι επάνω του. Τότε ο μητροπολίτης Λάρισας που πληροφορήθηκε αυτά, ζήτησε την άδεια και ενταφίασε το ιερό Λείψανο χριστιανοπρεπώς. Στις μέρες μας ο Άγιος εορτάζεται ιδιαίτερα στη Λακωνία και τη Λάρισα. Ας έχουμε τις πρεσβείες του.